

Jean Denant, *Mare nostrum*, 2022. Acero inoxidable pulido a espejo, pared. 130 cm x 280 cm x 3 cm . Edición de 5 ejemplares + 1PA . Foto: Marc Damage

15.09.2022 — 12.11.2022

RocioSantaCruz^{ART} **Jean Denant | États limites**

Sinopsis artista

Jean Denant (Sète, Francia 1979)

Es un artista multidisciplinar cuyo trabajo se mueve entre la pintura, la arquitectura, el diseño y la escultura. A partir de una práctica plural basada en la investigación material, los gestos y la identidad, el autor reflexiona en torno al concepto de pensamiento arquitectónico vinculando el análisis de la condición humana a la arquitectura, y en particular al concepto de reconstrucción.

Con especial interés por la arquitectura y el urbanismo, Denant se licenció en Bellas Artes en Toulouse y Cracovia.

En sus proyectos la arquitectura actúa como una metáfora poética en la que el artista nos invita a observar de cerca el dualismo de acciones a la deriva entre la acción de construir y la de deconstruir, entre los escombros y la vida, con el fin de generar nuevas ópticas, de abrir grietas en los cimientos de los discursos hegemónicos.

Denant utiliza materiales específicos a la construcción y les otorga una finalidad artística con la que provoca una discrepancia voluntaria entre la nobleza del gesto y la precariedad de los mismos.

Su obra está presente en varias colecciones públicas y privadas, entre ellas la Fondation Carmignac (París e Ile de Porquerolles, Francia), la Fundació Vila Casas, la Fondation Villa Datris (París), el Reino de Bélgica, la colección IKONE en Ginebra, el FRAC LR (Montpellier) y el Musée Paul Valéry (Sète, Francia).

Su trabajo ha formado parte de importantes exposiciones y proyectos tanto individuales como colectivos en París, Berlín, Bruselas, Barcelona, Ginebra, Rusia, China, Venezuela, Emiratos Árabes y Seúl.

Jean Denant | États limites

"Al llegar a cada nueva ciudad el viajero encuentra un pasado suyo que ya no sabía que tenía: la extrañeza de los que no eres o no posees más, te espera al paso en los lugares extraños y no poseídos".

Italo Calvino, *Las ciudades invisibles*, 1974

Para Jean Denant el gesto que se deriva del pensamiento arquitectónico es un elemento primordial con el que intuir su obra, ya que lo utiliza para remitirnos a nuestra propia existencia. Sus trabajos ponen en cuestión al ser humano a través de la arquitectura, haciendo uso de sus materiales, para así disipar los límites entre disciplinas y plantear cuestiones acerca de nuestra realidad, animándonos a gravitar hacia una sensibilidad poética.

En su último proyecto para RocioSantaCruz, los papeles revelan paisajes pintados con cemento, las imágenes se tornan relatos, las municiones fronterizas se transforman en cuentas, para collares titánicos, y las ruinas de lugares de exterminio se transfiguran en receptáculos de vida. *États limites* hace alusión a la organización de aquellos territorios que, siendo imaginados o reales, se nutren entre sí, poniendo en evidencia la porosa fragilidad de las fronteras, ya sean psicológicas, geográficas, o políticas. Fronteras que son en esencia puntos de inflexión en los que los flujos cambian de dirección, construcciones sociales – vallas, pasaportes, mapas...- que no consisten en impedir que las cosas se muevan, sino que actúan como símbolos del propio movimiento.

Denant nuevamente se sirve del cemento, el ladrillo o la piedra, para acercarnos a aquellos enclaves, en los que el intercambio funciona como metáfora de una poética que emerge desde lo concreto y se dirige a lo simbólico, navegando entre la subjetividad y aquello que nos es común. Un ejercicio de espacialización que nos remite a una manera específica de observar el mundo, la que emerge desde la frontera, desde ese lugar donde un sinfín de fenómenos (políticos, psicológicos, culturales, económicos...) se revelan de manera profunda.

Como indicaba Jacques Derrida en una entrevista concedida en 1986, "si cada lenguaje sugiere una espacialización -cierta disposición en un espacio no dominable sino sólo accesible por aproximaciones sucesivas- entonces es posible compararlo con la apertura de un camino. Una vía no a descubrir sino que debe crearse. Y la arquitectura no es en absoluto ajena a tal creación. Cada espacio arquitectónico, todo espacio habitable, parte de una premisa: que el edificio se encuentre en un camino, en una encrucijada en la que sean posibles el salir y el retornar. No hay edificio sin caminos que conduzcan a él o que arranquen de él, ni tampoco hay edificios sin recorridos interiores, sin pasillos, escaleras, corredores o puertas".¹

De hecho, la fotografía *États limites main - pierre* (2022) actúa como puerta de entrada, de pasadizo interno hacia la exposición, hacia la ambivalencia del encuentro y el desencuentro, del contraste entre lo humano y lo mineral, de los estados límite donde los universos simbólicos extremos son evocados por estar en contacto.

Con la imponente *Mare Nostrum*, obra viva que se nutre del paso de la luz por su superficie en acero inoxidable pulido, el autor nos sitúa en el Mediterráneo. Al seguir su relieve de mar interior, del latín (*medi terraneum*) 'en medio de tierras', espacio ecumene, poblado de forma permanente por distintas culturas (el 'Mare Nostrum' de la Antigua Roma, la 'Thalassa' de los Griegos o el 'Gran Verde' para Antiguos Egipcios) nos obliga a orientarnos de manera inversa, a des-orientarnos, mientras nos reconocemos en su reflejo. *Mare Nostrum*, apela a un imaginario de múltiples narrativas que a su vez incitan la angustia política. Un conjunto geocultural cuyas coordenadas cambian según el tiempo histórico y los ritmos de la memoria, desafiando las reglas establecidas y los discursos arraigados que lo convierten en una mera frontera entre continentes, en un gran cementerio o en una una multiforme vecindad. Una vecindad que, como nos lo recuerdan sus paisajes de Palestina, insinuados en cemento sobre papel, pueden llegar a encontrar un mismo horizonte en su frágil e inestable multiplicidad.

La presencia de las diversas culturas que caracterizan a la región mediterránea se representa como un verdadero "multiverso de civilizaciones". Y del intercambio de sus universos simbólicos podemos rescatar alegorías comerciales como las encarnadas en las ánforas, evocada en la sobredimensionada *Amphore* (2022); o desenterrar vestigios comunes, tanto mitológicos como coetáneos, como nos recuerdan los collares de la serie *Collier, la guerre de pierres* (2022). Colosales adornos realizados a partir de moldes en cemento de las piedras que sirven de munición a los tirachinas fronterizos en Gaza.

Munición para adornar y adorno para atacar, límites que cruzar, y símbolos que re-significar, estados límite de un mundo que se construye y deconstruye en perpetuidad, un proyecto cuya arquitectura se hace y deshace como el tapiz de Penélope, con el que recordar supone la posibilidad del regreso.

¹ «Architetture ove il desiderio può abitare» entrevista de Eva Meyer en febrero de 1986, *Domus*, 671, abril 1986, pp. 16-24. En DERRIDA, J., *No escribo sin luz artificial*, Cuatro ediciones, Valladolid, 1999. pp. 133-140.

Selección de imágenes

Vistas de exposición

Vistas de exposición

Vistas de exposición

Selección de obras

Jean Denant

Mare nostrum

2022

Acero inoxidable pulido a espejo

130 cm x 280 cm x 6 mm

Ejemplar 1. Edición de 5 ejemplares +1 PA

Jean Denant

Etats limites (paire #12)

2022

Cemento sobre papel y pigmento de ladrillo

120,5 x 80,5 cm (C/U)

Jean Denant
États limite (fleur) #9
2022
Cemento sobre papel y pigmento de ladrillo
120,5 x 80,5 cm

Jean Denant

États limites (triptyque)

2022

Cemento sobre papel y pigmento de ladrillo

120,5 x 80,5 cm (C/U)

Jean Denant

Etats limites (paire # 7)

2022

Cemento sobre papel y pigmento de ladrillo

120,5 x 80,5 cm (C/U)

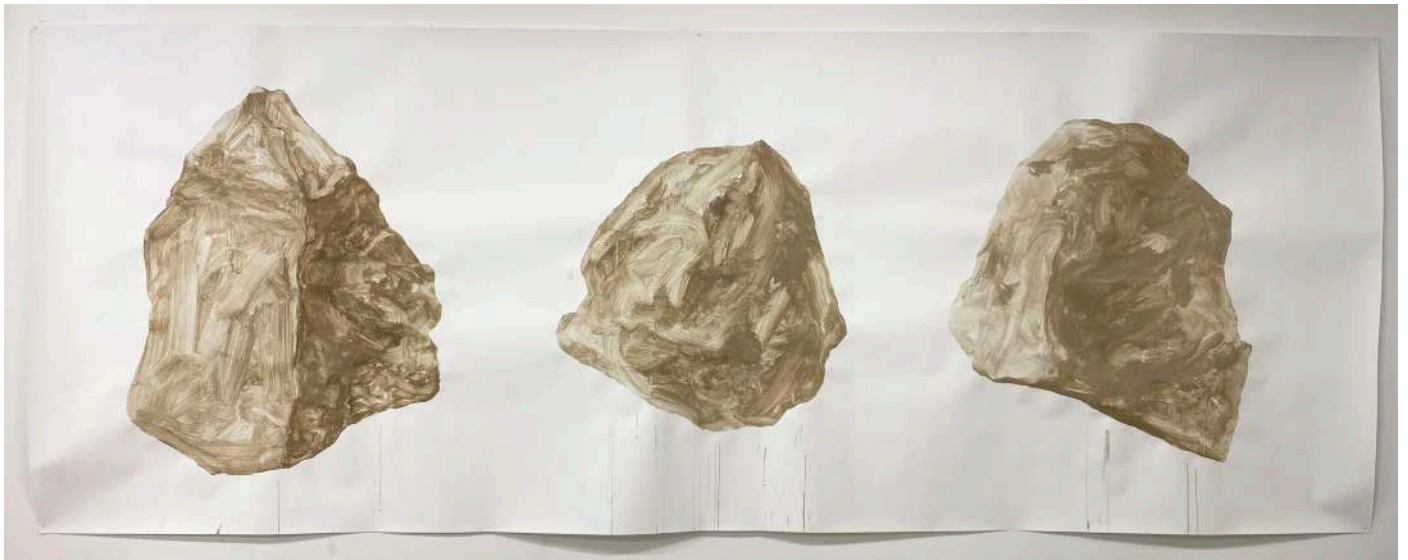
Jean Denant

Amphore

2022

Escultura hecha de restos de ladrillo y hormigón

130 x 90 x 90

Jean Denant
Pierres, 2021
Pintura cemento sobre papel
150 x 360 cm

Jean Denant

États limites (main-pierre)

2022

Impresión digital sobre papel Fibre Matt Hahnemüle

25 x 18 cm

Edición de 6 ejemplares

Jean Denant
Anarchitecture (L)
2022
Impacto de martillo sobre Placomur
120 x 160 x 6,5 cm

Jean Denant

Fondation S.2

2022

Grabado sobre madera contrachapada

85 x 125 x 5 cm

Jean Denant
États limites #6, Paysages de Palestine,
2020
Cemento sobre papel
80 x 120 cm

Jean Denant

États limites #4, Paysages de Palestine,

2020

Cemento sobre papel

80 x 120 cm

Jean Denant

Collier, la guerre des pierres II
2022

Hormigón fundido de piedra de Palestina,
correa de cuero
Dimensiones variables

JEAN DENANT

(Sète, France, b. 1979)
Vive y trabaja en Sète.

<https://jeandenantstudio.com/>

FORMACIÓN

2004 DNSEP-Diplôme National Supérieur d'Expression Plastique,
ESBAEcole Supérieure des beaux-arts de Toulouse.
2003 ESBA Krakow.

EXPOSICIONES INDIVIDUALES (Selección)

2022 États limites, RocioSantaCruz, Barcelona
2019 État Limite, Galerie Anne de Villepoix, Paris. 2017
Traversée, RocioSantaCruz, Barcelona.
2017 réminiscence, Galerie Cyrille Putman et Galerie Quatre,
Arles.
2016 Plan B, Galerie Anne de Villepoix, Paris.
Plan B, Musée Archéologique Henry Prades, Montpellier Agglo.
Rives, DRAC LR/MP, Montpellier.
2015 Borders, Galerie Anne de Villepoix, Paris.
V.R.A.C., Millau, Lozère.
2014 Du temps à l'ouvrage, Centre d'art contemporain, Lieu
commun,
Toulouse.
Entre-Temps, Centre d'Art le Vallon du Villaret, Lozère.
4A4, Musée Paul Valéry, Sète.
2013 Tous Corps D'État, Centre d'art contemporain le Portique,
Le Havre.
DRAFT, Project Room, Galerie Anne de Villepoix, Paris.
Manu tension, Chez Robert.
2010 Echafaudage d'esprit, Vkhutemas Gallery, Moscow
Architectural
Institute, Moscú.
2009 Archéologie Ouvrière, Able Gallery, Berlin.
Les vitrines expérimentales, MRAC, Sérignan.

EXPOSICIONES COLECTIVAS (Selección)

2022 Annecy paysages, Annecy
2021 Recyclage, surcyclage, Villa Datris
Memento, esparce d'art contemporain, Auch
Un autre monde, Galerie Jean Paul Bares, Toulouse, Toulouse.
2019 Fiac project, présenté par la Galerie Anne de Villepoix,
Paris
Setangeles, Show Gallery, Los Angeles 100 Artistes dans
la Ville, Museo Fabre, Montpellier ah l'art?, Mataró art
contemporani, Mataró.
2018 La Traversée, Fondation Carmignac, Porquerolles, France.
Evasion,
L'art sans liberté, MIAM, Sète.
La memoire et l'avenir du passé, Galerie Boisante, Montpellier
Au jour a lendemain, Galerie Quatre, Arles
Vertige Contemporaines, festival 811, Duilhac. 2017 French
Touch, Seul,
Corea del Sur.
2016 Clay Case, Galerie Anne de Villepoix, Paris. Run Run RUN,
Villa Arson, Nice.
L'Épreuve du terrain, Galerie Neuf Centre d'Art Contemporain,
Nancy.
Who cares, Galerie Anne de Villapoix, Paris.
Sculpture en partage, Fondation Raja, Villa Datris, Isle sur la
Sorgue.
2015 Confluence: France, Centre d'art Serasota, Florida.
IN SITU, Prieuré de Serrabona.
ArchiSculpture, Fondation Villa Datris, Isla sur la Sorgues.

Chez Robert, FRAC Franche-Comté.

Post-it, Espace d'Art Contemporain le Portique, le Havre.

2014 Sculpture du Sud, Villa Datris, Isle sur la Sorgue.

Vie de chantier, intervenció in situ, Musée de l'Homme, Paris.

2013 Un nouveau départ en quelque sorte, La station, Nice. Un
Patrimoine renouvelé, Palais de la Bourse, Marseille.

2012 Matières grises, Min, Toulouse, Francia.

Athématique, espace brochage express, Paris.

Esto no una historia, Museo de arte contemporáneo de
Maracay,
Venezuela.

Memento, Galerie Aréa, Paris, Francia.

2011 Art for life Art for a Living, le LAB'BEL, Barcelona.

2010 Relatives, Villa Camelline, Nice, Francia. / Auto/Portrait,
Jeune

Création, Paris.

Pièces uniques, Qui vive?, Moscow International Biennale for
Young Art,
Moscú.

2009 Jeune Création, Salon d'Art Contemporain, 104, Paris.
ARCO'06, Galeria Senda, Madrid.

These are My Favourite Clothes, Boutique Anaïm, Paris.

2005 LOOP Festival + LOOP Fair, Galeria Senda, Barcelona.
Moving Images (video screening) in Jump Cut-Nights, SK
Stiftung Kultur, Köln.

Projected Visions, SESC Vila Mariana, Sao Paolo.

Sciences et Technologies, Lille.

Art Paris'07, Galerie Françoise Paviot, Paris.

2004 Vous avez dit bizarre..., Galerie Françoise Paviot, Paris
Photo, Paris. Si jamais un corps étranger, L'Impasse, Paris.

Y se le torció el perfil..., Galería Artificial, Madrid

Dirty Boulevard, (video screening) in Relais d'Étape, Fort du
Brussin, Francheville, Lyon.

2003 Traces Video, (video screening) in Superperformances, Musée
d'Art Moderne et Contemporain, Strasbourg.

We don't play (invited by PPR), Ménagerie de Verre, Paris.

Documents, Documents, Galerie Françoise Paviot, FIAC 2003,
Paris Petites Fictions, Galerie des Urbanistes, Fougères.

À Mains Nues, Trafic, FRAC Haute-Normandie, Sottevi-Ille-lès-
Rouen.

2002 Deux Temps, Trois Mouvements, Galerie Françoise
Paviot, Paris. Paroles de Fringue Carte Blanche à l'AFAA (video
screening) in PlayTime Video Festival, Newtown, Johannesburg.
ON Trespassing, site specific installation + présentation dans
Archive Inc.

Gallery, Contact Festival, Toronto.

2001 Argument SPIN, Gallery, Contact Festival, Toronto
(Canada)

Le Grand Reservoir, Hôpital du Kremlin-Bicêtre, le Kre-mlin-
Bicêtre

2000 Paris en 3D, Musée Carnavalet, Paris.

1999 Accademia per l'Europa, Castello di Rivoli, Museo di Arte
Contemporanea, Turin (Italia)

CATÁLOGOS DE EXPOSICIÓN Y PUBLICACIONES ESPECIALIZADAS

Les Santes. Alfabet ínfim – M|A|C Mataró Art Contemporani, Mataró, 2019
Trans Formation, Esox Lucius /Territoires, 2016
Livres Uniks, Topographie de l'Art, La Manufacture de l'Image, París 2015
Avers et revers sensible, Topographie de l'Art, La Manufacture de l'Image, París 2014
Assumpta Bassas i Joana Masó, « Blanca Casas Brullet: Reservas de sentido », Revista DUODA, n. 43, Barcelona, 2013
« Quadern ad Marginem », Projecte d'Artista, Revista DUODA, n. 43, Barcelona, 2013, pp146-157
Je(lux) d'Exposition, École Supérieure d'Art de Nîmes, Nîmes, 2011
Digital Hand, National Taiwan Museum of Fine Arts, Taichung 2010
Propos d'Europe 9.0 Des Artistes Espagnols à París, Fondation Hippocrène, París, 2010
La main numérique, Editions de l'Oeil, Montreuil, 2010
Visión:a, Instituto Cervantes/Loop, Barcelona 2008
Senyors i Senyores. El retrat, Patronat de Cultura de Mataró, Mataró 2007
La collection Choisy, éditions Bookstorming, París 2007
Manuela Villa, Arte Emergente en España/Emerging Art in Spain , Vaivén, Madrid 2006
Design Olé !, Zeroone Design Center, Graduate School of Design, Kookmin University, Séoul 2006
Les peintres de la vie moderne, Éditions du Centre Georges Pompidou, París 2006
Curatorial Incubator, Round II, Vtape, Toronto, 2005
Res/alguna cosa passa, Sala Montcada, Fundació "La Caixa", Barcelona 2005

PREMIOS Y RESIDENCIAS

2020 Nominé pour le prix Villa Medici
2015 Fondation Schneider Talents Contemporains, Francia (Nominado / Nominated).
2012 Lauréat du 50 Concours d'Art Contemporain de la CCIMP, Marseille
Mastercard Platinum, Paris (Nominado / Nominated). 2011 Aide individuelle à la création, Drac Languedoc Roussillon. Aide individuelle à la création, Région Languedoc Roussillon.
2010 Prix Arte/Slick, Slick Art Fair, Paris (Nominado / Nominated). Prix Glocal Rookie Of The Year, Kunstart art Fair Prize, Bolzano Italia (Nominado / Nominated).
2008 Aide individuelle à la création, Région Languedoc Roussillon. 2006
Aide individuelle à la création, Drac Languedoc Roussillon.
2005 Prix Jean Claude Reynal de la Fondation de France.

COLECCIONES

Fondation Carmignac.
FRAC Languedoc Roussillon.
Fondation RAJA.
Royaume de Belgique.
Musée Paul Valéry.
Ville de Sète.
Collection Rudy Ricciotti.

Collection IKONE.
Foundation Liedts-Messen.
Collection CCI Marseille Provence. Royaume du Maroc.
Fundació Vila Casas

ENCARGOS PÚBLICOS

2021 Laureat 1 % artistique du Metro de Toulouse Station Labège la Cadène
2019 Nominé pour le 1 % Artistique, Aulnais Sous Bois. 2018 Sculpture monumentale, Fondation Hélénis, Batiment de Rudy Ricciotti.
Sculpture monumentale, Fondation Carmignac.
Sculpture monumentale, Domaine de Lezigno.
2017 Sculpture monumentale, L'Autre Mer, Fondation Liedts-Meesen.
2016 Ambassade de France de Nairobi (Nominado / Nominated).
2015 Nominé pour le 1 % Artistique, Rivesaltes.
2014 La traversée, commande publique, Sète /Tánger.
2011 Nominé pour le 1 % Artistique du Lycée Gallieni (croquis), Toulouse. 2009 Lauréat commande publique Conseil Général de l'Hérault, Montpellier.
París Project Room Archives, Association Marcel Wallace, París 2005
Desvelar lo invisible. Videocreación Contemporánea , Consejería de Cultura y Deportes , Madrid 2005
Attention à la marche (histories de gestes), La Galerie, Noisy-le-Sec, 2005
Argument, SPIN Gallery, 2001
París en 3D. De la Stéréoscopie à la réalité virtuelle 1850-2000, Musée Carnavalet, 2000
Diplômes 99, Énsb-a, 2000
Visage et Expressions. Points de vue Contemporains, Énsb-a, París, 1999

COLECCIONES

The Hammer Museum (Los Angeles, USA)
Centre Pompidou – Musée National d'Art Moderne (París, França)
Fonds National d'Art Contemporain (París, França)
Fonds Régionale d'Art Contemporain de Franche-Comté (Besançon, França)
Fonds Régionale d'Art Contemporain Provence Alpes Côte d'Azur (Marseille, França)
École Nationale Supérieure des Beaux-Arts (París, França)
Fonds Municipale d'Art de Gentilly (Gentilly, França)
Patronat de Cultura de Mataró (Mataró, Espagne)
Col·lecció Nacional d'Art Contemporani (Barcelona)
Col·lecció Banc de Sabadell

Para más información:

info@rociosantacruz.com
helen@rociosantacruz.com

+34 936 338 360

+34 679 832 957

www.rociosantacruz.com

Facebook / Instagram

@rociosantacruzart

barcelona
gallery
weekend

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Catalan Institute for
Cultural
Companies

Financiado por
la Unión Europea
NextGenerationEU

Ministerio de Cultura
y Deportes

R Pla de Recuperació,
Transformació i Resiliència

Jean Denant, *Mare nostrum*, 2022. Acer inoxidable polit a mirall, paret. 130 cm x 280 cm x 3 cm. Edició de 5 exemplar + 1 PA. Foto: Marc Damage

15.09.2022 — 12.11.2022

RocioSantaCruz^{ART} **Jean Denant | États limites**

Sinopsi artista

Jean Denant (Sète, França 1979)

És un artista multidisciplinar el treball del qual es mou entre la pintura, l'arquitectura, el disseny i l'escultura. A partir d'una pràctica plural basada en la investigació material, els gestos i la identitat, l'autor reflexiona al voltant del concepte de pensament arquitectònic vinculant l'anàlisi de la condició humana a l'arquitectura i, en particular, al concepte de reconstrucció.

Amb un interès especial per l'arquitectura i l'urbanisme, Denant es va llicenciar en Belles Arts a Tolosa i Cracòvia.

Als seus projectes, l'arquitectura actua com una metàfora poètica en què l'artista ens convida a observar de prop el dualisme d'accions a la deriva entre l'acció de construir i la de desconstruir, entre la runa i la vida, per generar noves òptiques, i obrir esquerdes als fonaments dels discursos hegemònics.

Denant utilitza materials específics a la construcció i els atorga una finalitat artística, amb què provoca una discrepància voluntària entre la noblesa del gest i la precarietat d'aquests.

La seva obra és present a diverses col·leccions públiques i privades, entre elles la Fondation Carmignac (París i Ile de Porquerolles, França), la Fundació Vila Casas, la Fondation Villa Datris (París), el Regne de Bèlgica, la col·lecció IKONE a Ginebra, el FRAC LR (Montpellier) i el Musée Paul Valéry (Sète, França).

El seu treball ha format part d'importantes exposicions i projectes, tant individuals com col·lectius, a París, Berlín, Brussel·les, Barcelona, Ginebra, Rússia, Xina, Veneçuela, Emirats Àrabs i Seül.

Jean Denant | États limites

" En arribar a cada nova ciutat el viatger troba un passat seu que ja no sabia que tenia: estranyesa del que no ets o no tens més t'espera al pas als llocs estranys i no posseïts.

Italo Calvino, *Les Ciutats Invisibles*, 1974

Per a Jean Denant el gest que es deriva del pensament arquitectònic és un element primordial amb què intuir la seva obra, ja que l'utilitza per remetre'ns a la nostra pròpia existència. Els seus treballs posen en dubte l'ésser humà a través de l'arquitectura, fent ús dels seus materials, per tal de poder dissipar els límits entre disciplines i plantejar qüestions sobre la nostra realitat, animant-nos a gravitar cap a una sensibilitat poètica.

En el seu darrer projecte per a Rocío Santa Cruz, els papers revelen paisatges pintats amb ciment, les imatges es tornen relats, les municions frontereres es transformen en comptes per a collarets titànics, i les ruïnes d'emplaçaments d'extermini es transfiguren en receptacles de vida. *États limites* fa al·lusió a l'organització d'aquells territoris que, sent imaginats o reals, es nodreixen entre si, posant en evidència la porosa fragilitat de les fronteres, siguin psicològiques, geogràfiques o polítiques. Fronteres que són en essència punts d'inflexió on els fluxos canvien de direcció, construccions socials – tanques, passaports, mapes... – que no consisteixen a impedir que les coses es moguin, sinó que actuen com a símbols del mateix moviment.

Denant novament se serveix del ciment, el maó o la pedra, per apropar-nos a aquells enclavaments, en què l'intercanvi funciona com a metàfora d'una poètica que emergeix des del concret i es dirigeix al simbòlic navegant entre la subjectivitat i allò que ens és comú. Un exercici d'espacialització que ens remet a una manera específica d'observar el món, la que emergeix des de la frontera, des d'aquell lloc on una infinitat de fenòmens (polítics, psicològics, culturals, econòmics...) es revelen de manera profunda.

Com assenyalava Jacques Derrida en una entrevista acordada el 1986, "si cada llenguatge suggereix una espacialització –certa disposició en un espai no dominable sinó només accessible per aproximacions successives– aleshores és possible comparar-ho amb l'obertura d'un camí. Una via no per descobrir sinó que s'ha de crear. I l'arquitectura no és gens aliena a aquesta creació. Cada espai arquitectònic, tot espai habitable, parteix d'una premissa: que l'edifici es trobi en un camí, en una cruïlla on siguin possibles sortir i tornar. No hi ha edifici sense camins que hi condueixin o que n'arrenquin, ni tampoc hi ha edificis sense recorreguts interiors, sense passadissos, escales, corredors o portes".¹

De fet, la fotografia *États limites main - pierre* (2022) actua com a porta d'entrada, de passadís intern cap a l'exposició, cap a l'ambivalència de la trobada i el desacord, del contrast entre allò humà i allò mineral, dels estats límit on els universos simbòlics extrems semblen ser evocats.

Amb la imponent *Mare Nostrum*, obra viva que es nodreix del pas de la llum per la seva superfície d'acer inoxidable polit, l'autor ens situa al Mediterrani. Perllongant el seu relleu de mar interior, del llatí (medi terraneum) 'enmig de terres', d'espai ecumene, poblat de forma permanent per diferents cultures (el 'Mare Nostrum' de l'Antiga Roma, la 'Thalassa' dels Grecs o el 'Gran Verd' per a Antics Egipcis) ens obliga a orientar-nos de manera inversa, a desorientar-nos, mentre ens reconeixem en el seu llambreg. Mare Nostrum, apel·la a un tipus d'imaginari carregat de narratives plurals que alhora inciten l'angoixa política. Un conjunt geocultural amb coordenades que canvien segons el temps històric i els ritmes de la memòria, desafiant les regles establertes i els discursos arrelats que el converteixen en una mera frontera entre continents, en un gran cementiri o en un multiforme veinatge. Un veinatge que, com ens ho recorden els seus paisatges de Palestina insinuats en ciment sobre paper, pot arribar a trobar un mateix horitzó en la seva fràgil i inestable multiplicitat.

La presència de les diverses cultures que caracteritzen la regió mediterrània es representa com un veritable "multivers de civilitzacions". I de l'intercanvi dels seus universos simbòlics podem rescatar al·legories comercials com les encarnades a les àmfores, evocada a la sobredimensionada *Amphore* (2022) o desenterrar vestigis comuns, tant mitològics com coetanis, com ens recorden els collarets de la sèrie *Collier, la guerre de pierres* (2022) Colossals ornaments confeccionats a partir de motlles en ciment de les pedres que serveixen de munició als tiradors fronterers de Gaza.

Munició per ornamentar i ornament per atacar, límits per creuar, i símbols per re-significar, estats límit d'un món que es construeix i deconstrueix en perpetuïtat, un projecte on l'arquitectura es fa i desfà com el drap de Penélope, amb què recordar suposa la possibilitat del retorn.

¹ «Architetture ove il desiderio può abitare» entrevista de Eva Meyer el febrer de 1986, Domus, 671, abril 1986, pp. 16-24. En DERRIDA, J., *No escribo sin luz artificial*, Cuatro ediciones, Valladolid, 1999. pp. 133-140.

Selecció d'imatges

Vistes d'exposició

Vistes d'exposició

Vistes d'exposició

Selecció d'obres

Jean Denant

Mare nostrum

2022

Acer inoxidable polit a mirall

130 cm x 280 cm x 6 mm

Exemplar 1. Edició de 5 exemplars +1 PA

Jean Denant

Etats limites (paire #12)

2022

Ciment sobre paper i pigment de maó

120,5 x 80,5 cm (C/U)

Jean Denant
États limite (fleur) #9
2022
Ciment sobre paper i pigment de maó
120,5 x 80,5 cm

Jean Denant
États limites (triptyque)
2022
Ciment sobre paper i pigment de maó
120,5 x 80,5 cm (C/U)

Jean Denant

Etats limites (paire # 7)

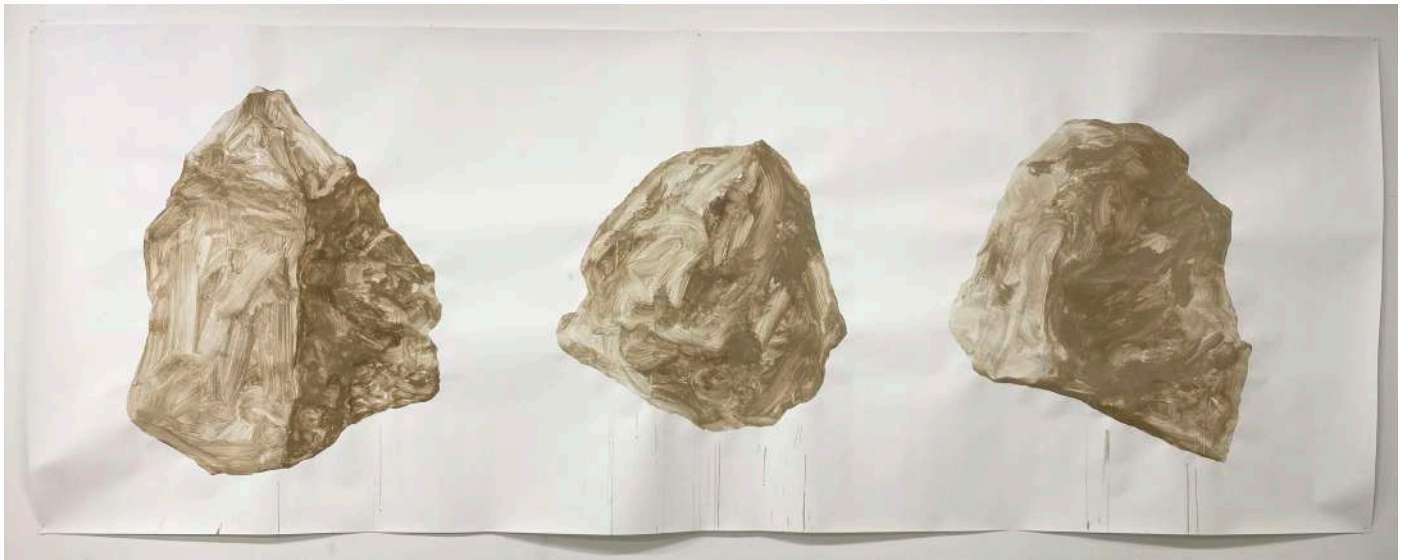
2022

Cemento sobre papel y pigmento de ladrillo

120,5 x 80,5 cm (C/U)

Jean Denant
Amphore
2022
Escultura feta de restes de maó i formigó
130 x 90 x 90

Jean Denant
Pierres, 2021
Pintura ciment sobre paper
150 x 360 cm

Jean Denant

États limites (main-pierre)

2022

Impressió digital sobre paper Fibre Matt Hahnemüle

25 x 18 cm

Edició de 6 exemplars

Jean Denant
Anarchitecture (L)
2022
Impacte de martell sobre Placomur
120 x 160 x 6,5 cm

Jean Denant

Fondation S.2

2022

Gravat sobre fusta contraxapada

85 x 125 cm

Jean Denant

Etats limites #6, Paysages de Palestine,

2020

Ciment sobre paper

80 x 120 cm

Jean Denant

États limites #4, Paysages de Palestine,

2020

Ciment sobre paper

80 x 120 cm

W

W

Jean Denant

Collier, la guerre des pierres II
2022

Formigó fos de pedra de Palestina,
corretja de cuir
Dimensiones variables

JEAN DENANT

(Sète, France, b. 1979)
Viu i treballa a Sète

<https://jeandenantstudio.com/>

FORMACIÓ

2004 DNSEP-Diplôme National Supérieur d'Expression Plastique,
ESBAEcole Supérieure des beaux-arts de Toulouse.
2003 ESBA Krakow.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS (Selecció)

2022 États limites, RocioSantaCruz, Barcelona
2019 État Limite, Galerie Anne de Villepoix, Paris. 2017
Traversée, RocioSantaCruz, Barcelona.
2017 réminiscence, Galerie Cyrille Putman et Galerie Quatre,
Arles.
2016 Plan B, Galerie Anne de Villepoix, Paris.
Plan B, Musée Archéologique Henry Prades, Montpellier Agglo.
Rives, DRAC LR/MP, Montpellier.
2015 Borders, Galerie Anne de Villepoix, Paris.
V.R.A.C, Millau, Lozère.
2014 Du temps à l'ouvrage, Centre d'art contemporain, Lieu
commun,
Toulouse.
Entre-Temps, Centre d'Art le Vallon du Villaret, Lozère.
4A4, Musée Paul Valéry, Sète.
2013 Tous Corps D'État, Centre d'art contemporain le Portique,
Le Havre.
DRAFT, Project Room, Galerie Anne de Villepoix, Paris.
Manu tension, Chez Robert.
2010 Echafaudage d'esprit, Vkhutemas Gallery, Moscow
Architectural
Institute, Moscou.
2009 Archéologie Ouvrière, Able Gallery, Berlin.
Les vitrines expérimentales, MRAC, Sérignan.

EXPOSICIONS COL-LECTIVES

2022 Annecy Paysages, Annecy
2021 Recyclage, surcyclage, Villa Datris
Memento, esparce d'art contemporain, Auch
Un autre monde, Galerie Jean Paul Bares, Toulouse, Toulouse.
2019 Fiac project, présenté par la Galerie Anne de Villepoix,
Paris
Setangeles, Show Gallery, Los Angeles 100 Artistes dans
la Ville, Museo Fabre, Montpellier ah l'art?, Mataró art
contemporani, Mataró.
2018 La Traversée, Fondation Carmignac, Porquerolles, France.
Evasion,
L'art sans liberté, MIAM, Sète.
La memoire et l'avenir du passé, Galerie Boisante, Montpellier
Au jour a lendemain, Galerie Quatre, Arles
Vertige Contemporaines, festival 811, Duilhac. 2017 French
Touch, Seul,
Corea del Sur.
2016 Clay Case, Galerie Anne de Villepoix, Paris. Run Run RUN,
Villa Arson, Nice.
L'Épreuve du terrain, Galerie Neuf Centre d'Art Contemporain,
Nancy.
Who cares, Galerie Anne de Villapoix, Paris.
Sculpture en partage, Fondation Raja, Villa Datris, Isle sur la
Sorgue.
2015 Confluence: France, Centre d'art Serasota, Florida.
IN SITU, Prieuré de Serrabona.
ArchiSculpture, Fondation Villa Datris, Isla sur la Sorgues.

Chez Robert, FRAC Franche-Comté.

Post-it, Espace d'Art Contemporain le Portique, le Havre.

2014 Sculpture du Sud, Villa Datris, Isle sur la Sorgue.

Vie de chantier, intervención in situ, Musée de l'Homme, Paris.

2013 Un nouveau départ en quelque sorte, La station, Nice. Un
Patrimoine renouvelé, Palais de la Bourse, Marseille.

2012 Matières grises, Min, Toulouse, Francia.

Athématique, espace brochage express, Paris.

Esto no una historia, Museo de arte contemporáneo de
Maracay,
Venezuela.

Memento, Galería Aréa, Paris, Francia.

2011 Art for life Art for a Living, le LAB'BEL, Barcelona.

2010 Relatives, Villa Camelline, Nice, Francia. / Auto/Portrait,
Jeune

Création, Paris.

Pièces uniques, Qui vive?, Moscow International Biennale for
Young Art,
Moscu.

2009 Jeune Création, Salon d'Art Contemporain, 104, Paris.
ARCO'06, Galería Senda, Madrid.

These are My Favourite Clothes, Boutique Anaïm, Paris.

2005 LOOP Festival + LOOP Fair, Galería Senda, Barcelona.
Moving Images (video screening) in Jump Cut-Nights, SK
Stiftung Kultur, Köln.

Projected Visions, SESC Vila Mariana, Sao Paolo.

Sciences et Technologies, Lille.

Art Paris'07, Galerie Française Paviot, Paris.

2004 Vous avez dit bizarre..., Galerie Française Paviot, Paris
Photo, Paris. Si jamais un corps étranger, L'Impasse, Paris.

Y se le torció el perfil..., Galería Artificial, Madrid

Dirty Boulevard, (video screening) in Relais d'Étape, Fort du
Brussin, Francheville, Lyon.

2003 Traces Video, (video screening) in Superperformances, Musée
d'Art Moderne et Contemporain, Strasbourg.

We don't play (invited by PPR), Ménagerie de Verre, Paris.

Documents, Documents, Galerie Française Paviot, FIAC 2003,
Paris Petites Fictions, Galerie des Urbanistes, Fougères.

À Mains Nues, Trafic, FRAC Haute-Normandie, Sottevi-Ille-lès-
Rouen.

2002 Deux Temps, Trois Mouvements, Galerie Française
Paviot, Paris. Paroles de Fringue Carte Blanche à l'AFAA (video
screening) in PlayTime Video Festival, Newtown, Johannesburg.
ON Trespassing, site specific installation + présentation dans
Archive Inc.

Gallery, Contact Festival, Toronto.

2001 Argument SPIN, Gallery, Contact Festival, Toronto
(Canada)

Le Grand Reservoir, Hôpital du Kremlin-Bicêtre, le Kre-mlin-
Bicêtre

2000 Paris en 3D, Musée Carnavalet, Paris.

1999 Accademia per l'Europa, Castello di Rivoli, Museo di Arte
Contemporanea, Turin (Italia)

CATÀLEGS MONOGRÀFICS

Entretiens (j'ai fait des gestes), Galerie du Granit & Territoires,
Paris 2013

Blanc sous Noir, Maison d'Art Bernard Anthonioz, Nogent-
sur-Marne, 2012 L'Atelier de Production: Blanca Casas Brullet,
Centre Photographique d'Îlede-França, Pontault-Combault, 2008
Blanca Casas Brullet, Ontario College of Art and Design,
Toronto, Canada, 2002

CATÀLEGS D'EXPOSICIÓ I PUBLICACIONS ESPECIALITZADES

Les Santes. Alfabet ínfim – M|A|C Mataró Art Contemporani, Mataró, 2019
Trans Formation, Esox Lucius /Territoires, 2016
Livres Uniks, Topographie de l'Art, La Manufacture de l'Image, París 2015
Avers et revers sensible, Topographie de l'Art, La Manufacture de l'Image, París 2014
Assumpta Bassas i Joana Masó, « Blanca Casas Brullet: Reservas de sentido », Revista DUODA, n. 43, Barcelona, 2013
« Quadern ad Marginem », Projecte d'Artista, Revista DUODA, n. 43, Barcelona, 2013, pp146-157
Je(lux) d'Exposition, École Supérieure d'Art de Nîmes, Nîmes, 2011
Digital Hand, National Taiwan Museum of Fine Arts, Taichung 2010
Propos d'Europe 9.0 Des Artistes Espagnols à París, Fondation Hippocrène, París, 2010
La main numérique, Editions de l'Oeil, Montreuil, 2010
Visión:a, Instituto Cervantes/Loop, Barcelona 2008
Senyors i Senyores. El retrat, Patronat de Cultura de Mataró, Mataró 2007
La collection Choisy, éditions Bookstorming, París 2007
Manuela Villa, Arte Emergente en España/Emerging Art in Spain, Vaivén, Madrid 2006
Design Olé !, Zeroone Design Center, Graduate School of Design, Kookmin University, Séoul 2006
Les peintres de la vie moderne, Éditions du Centre Georges Pompidou, París 2006
Curatorial Incubator, Round II, Vtape, Toronto, 2005
Res/alguna cosa passa, Sala Montcada, Fundació "La Caixa", Barcelona 2005

PREMIS I RESIDÈNCIES

2020 Nominé pour le prix Villa Medici
2015 Fondation Schneider Talents Contemporains, Francia (Nominado / Nominated).
2012 Lauréat du 50 Concours d'Art Contemporain de la CCIMP, Marseille
Mastercard Platinum, Paris (Nominado / Nominated). 2011 Aide individuelle à la création, Drac Languedoc Roussillon. Aide individuelle à la création, Région Languedoc Roussillon.
2010 Prix Arte/Slick, Slick Art Fair, Paris (Nominado / Nominated). Prix Glocal Rookie Of The Year, Kunstart art Fair Prize, Bolzano Italia (Nominado / Nominated).
2008 Aide individuelle à la création, Région Languedoc Roussillon. 2006
Aide individuelle à la création, Drac Languedoc Roussillon.
2005 Prix Jean Claude Reynal de la Fondation de France.

COL·LECCIONS

Fondation Carmignac.
FRAC Languedoc Roussillon.
Fondation RAJA.
Royaume de Belgique.
Musée Paul Valéry.
Ville de Sète.
Collection Rudy Ricciotti.

Collection IKONE.
Foundation Liedts-Messen.
Collection CCI Marseille Provence. Royaume du Maroc.
Fundació Vila Casas

ENCÀRREC PÚBLICS

2021 Laureat 1 % artistique du Metro de Toulouse Station Labège la Cadène
2019 Nominé pour le 1 % Artistique, Aulnais Sous Bois. 2018 Sculpture monumentale, Fondation Hélénis, Batiment de Rudy Ricciotti.
Sculpture monumentale, Fondation Carmignac.
Sculpture monumentale, Domaine de Lezigno.
2017 Sculpture monumentale, L'Autre Mer, Fondation Liedts-Meesen.
2016 Ambassade de France de Nairobi (Nominado / Nominated).
2015 Nominé pour le 1 % Artistique, Rivesaltes.
2014 La traversée, commande publique, Sète /Tanger.
2011 Nominé pour le 1 % Artistique du Lycée Gallieni (croquis), Toulouse. 2009 Lauréat commande publique Conseil Général de l'Hérault, Montpellier.
Paris Project Room Archives, Association Marcel Wallace, París 2005
Desvelar lo invisible. Videocreación Contemporánea , Consejería de Cultura y Deportes , Madrid 2005
Attention à la marche (histories de gestes), La Galerie, Noisy-le-Sec, 2005
Argument, SPIN Gallery, 2001
Paris en 3D. De la Stéréoscopie à la réalité virtuelle 1850-2000, Musée Carnavalet, 2000
Diplômes 99, Énsb-a, 2000
Visage et Expressions. Points de vue Contemporains, Énsb-a, París, 1999

COL·LECCIONS

The Hammer Museum (Los Angeles, USA)
Centre Pompidou – Musée National d'Art Moderne (París, França)
Fonds National d'Art Contemporain (París, França)
Fonds Régionale d'Art Contemporain de Franche-Comté (Besançon, França)
Fonds Régionale d'Art Contemporain Provence Alpes Côte d'Azur (Marseille, França)
École Nationale Supérieure des Beaux-Arts (París, França)
Fonds Municipale d'Art de Gentilly (Gentilly, França)
Patronat de Cultura de Mataró (Mataró, Espagne)
Col·lecció Nacional d'Art Contemporani (Barcelona)
Col·lecció Banc de Sabadell

Per a més informació:

info@rociosantacruz.com
helen@rociosantacruz.com

+34 936 338 360

+34 679 832 957

www.rociosantacruz.com

Facebook / Instagram

@rociosantacruzart

barcelona
gallery
weekend

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Catalan Institute for
Cultural
Companies

Financiado por
la Unión Europea
NextGenerationEU

R Pla de Recuperació,
Transformació i Resiliència

Jean Denant, *Mare nostrum*, 2022. Mirror-polished stainless steel, wall. 130 cm x 280 cm x 3 cm . Edition of 5 copies + 1PA . Photo: Marc Damage

15.09.2022 — 12.11.2022

RocioSantaCruz^{ART} **Jean Denant | États limites**

Artist synopsis

Jean Denant (Sète, Francia 1979)

He is a multidisciplinary artist whose work moves between painting, architecture, design and sculpture. With a plural practice based on material research, gestures and identity, the author reflects on the concept of architectural thought by linking the analysis of our human condition to architecture, and in particular to the concept of reconstruction.

With a special interest in architecture and urbanism, Denant graduated in Fine Arts in Toulouse and Krakow.

In his projects, architecture acts as a poetic metaphor through which the artist invites us to closely observe the dualism of actions drifting between the action of building and that of deconstructing, between rubble and life, in order to generate new perspectives, in order to open cracks in the foundations of hegemonic discourses.

Denant uses materials that are specific to construction sites and gives them an artistic purpose with which he provokes a voluntary discrepancy between the nobility of the gesture and the precariousness of the materials.

His work can be found in several public and private collections, including the Fondation Carmignac (Paris and Ile de Porquerolles, France), the Fundació Vila Casas, the Fondation Villa Datris (Paris), the Kingdom of Belgium, the IKONE collection in Geneva, the FRAC LR (Montpellier) and the Musée Paul Valéry (Sète, France).

His artworks have been included in important solo and group exhibitions and projects in Paris, Berlin, Brussels, Barcelona, Geneva, Russia, China, Venezuela, United Arab Emirates and Seoul.

Jean Denant | États limites

"Arriving at each new city, the traveler finds again a past of his that he did not know he had: the foreignness of what you no longer are or no longer possess lies in wait for you in foreign, unpossessed places."

Italo Calvino, *Invisible Cities*, 1974

For Jean Denant, the gesture that derives from his architectural thinking is a primordial element with which to sense his work, as he uses this gesture to draw us back to our own existence. His works question humankind through architecture, by making use of architectural materials, in order to dissipate the boundaries between disciplines and raise questions about our reality, thus encouraging us to gravitate towards a poetic sensibility.

In his latest project for RocioSantaCruz, the paintings reveal landscapes made with cement, images turn into stories, border munitions become beads for titanic necklaces, and the rubble of extermination sites are transformed into receptacles of life. *États limites* alludes to the organization of those territories that, being imagined or real, nourish each other, highlighting the porous fragility of borders, be they psychological, geographical or political. Borders that are essentially turning points where flows change direction, social constructions – fences, passports, maps... – that are not meant to prevent things from moving, but act as symbols of movement itself.

Once again, Denant uses cement, brick or stone to bring us closer to those sites, in which exchange functions as a poetic metaphor that emerges from the tangible and moves towards the symbolic, navigating between subjectivity and that which is common to us all. An exercise in spatialisation that brings us back to a specific way of observing the world, that which emerges from the border, from that place where a myriad of phenomena (political, psychological, cultural, economic...) are most profoundly unveiled.

As Jacques Derrida pointed out in an interview conceded in 1986, "if each language suggests a spatialisation - a certain disposition in a space that cannot be mastered but is only accessible by successive approximations - then it is possible to compare it to the opening of a path. A path not to be discovered but to be created. And architecture is by no means alien to such creation. Every architectural space, every habitable space, starts from a premise: that the building is on a path, at a crossroads where it is possible to leave and return. There is no building without paths leading to it or starting from it, nor are there buildings without interior routes, without corridors, staircases, passageways, halls or doors".¹

In fact, the photograph *États limits main - pierre* (2022) serves as a gateway, an inner passage into the exhibition, into the ambivalence of an encounter and a disagreement, into the contrast between the human and the mineral, into the borderline states where extreme symbolic universes are evoked whilst touching each other.

With the imposing *Mare Nostrum*, a living work that is nourished by the passage of light through its polished stainless steel surface, the author places us in the Mediterranean. By following its relief of an inland sea, from the Latin (*medi terraneum*) 'in the middle of lands', an ecumenical space, permanently populated by different cultures (the 'Mare Nostrum' of Ancient Rome, the 'Thalassa' of the Greeks or the 'Great Green' of the Ancient Egyptians), he forces us to orientate ourselves inversely, to dis-orientate ourselves, while we recognise our own image in its reflection. *Mare Nostrum*, appeals to an imaginary of multiple narratives that in turn incite a sense of political anguish. A geo-cultural ensemble whose coordinates change according to historical time and in accordance with the rhythms of memory, in defiance of the established rules and the entrenched discourses that turn it into a mere frontier between continents, a large cemetery or a multiform neighborhood. A neighborhood that, as the landscapes of Palestine depicted with cement on paper reminds us, may find the same horizon in its fragile and unstable multiplicity.

The presence of the different cultures that characterize the Mediterranean region is represented as a true "multiverse of civilisations". And from the exchange of their symbolic universes we are able to retrieve commercial allegories such as those embodied in the amphorae, evoked in the oversized *Amphore* (2022); or to unearth common vestiges, both mythological and contemporary, as the necklaces in the series *Collier, la guerre de pierres* (2022) recall. Colossal ornaments made from cement molds of the stones that serve as ammunition for the border slingshots in Gaza.

Ammunition to embellish and adornment to attack, limits to cross, and symbols to be re-signified, borderline states of a world that is constructed and deconstructed in perpetuity, a project whose architecture is made and unmade like Penelope's tapestry, with which recollection entails the possibility of a comeback.

¹ "Architetture ove il desiderio può abitare" interview by Eva Meyer in February 1986, *Domus*, 671, April 1986, pp. 16-24 (includes an English translation). In DERRIDA, J., *No escribo sin luz artificial*, Cuatro ediciones, Valladolid, 1999. pp. 133-140

Selection of images

Exhibition views

Exhibition views

Exhibition views

Selection of works

Jean Denant

Mare nostrum

2022

Mirror polished stainless steel

130 cm x 280 cm x 6 mm

Copy 1. Edition of 5 copies +1 PA

Jean Denant

Etats limites (paire #12)

2022

Cement on paper and brick pigment

120,5 x 80,5 cm (each)

Jean Denant
États limite (fleur) #9
2022
Cement on paper and brick pigment
120,5 x 80,5 cm

Jean Denant
États limites (triptyque)
2022
Cement on paper and brick pigment
120,5 x 80,5 cm (each)

Jean Denant

Etats limites (paire # 7)

2022

Cement on paper and brick pigment

120,5 x 80,5 cm (each)

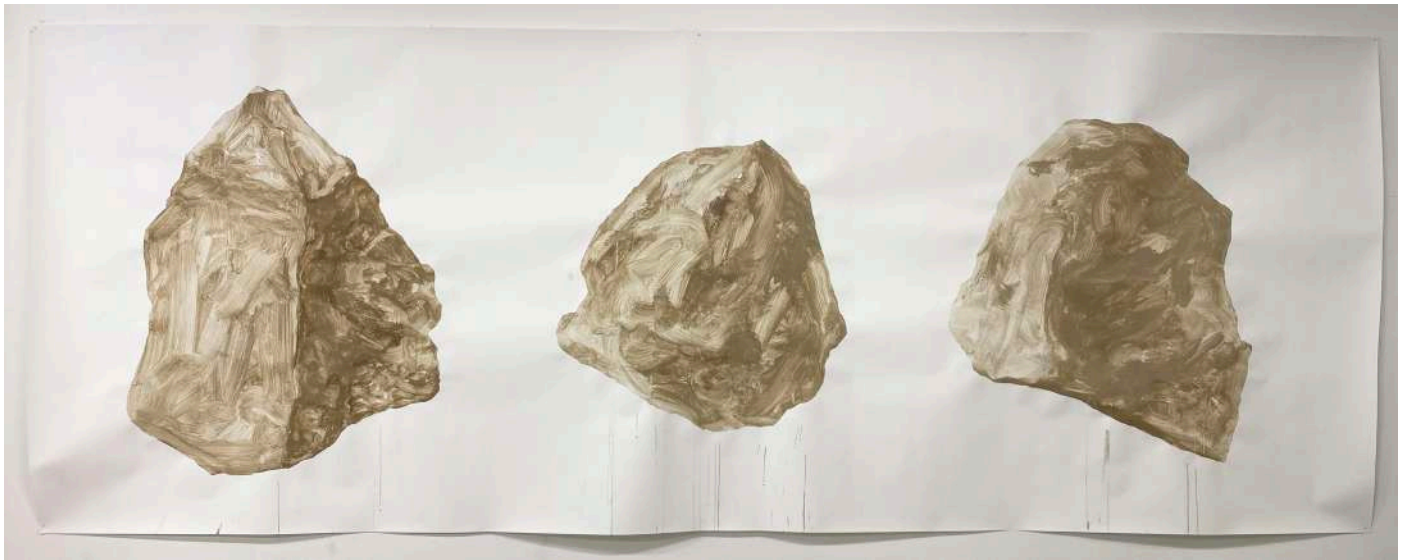
Jean Denant

Amphore

2022

Sculpture made of brick, cement and methacrylate

130 x 90 x 90

Jean Denant
Pierres, 2021
Cement on paper
150 x 360 cm

Jean Denant

États limites (main-pierre)

2022

Digital print on Fibre Matt Hahnemüle paper

25 x 18 cm

Edition of 6 copies

Jean Denant
Anarchitecture (L)
2022
Impact of hammer on gypsum board
120 x 160 x 6,5 cm

Jean Denant
Fondation S.2
2022
Engraving on plywood
85 x 125 x 5 cm

Jean Denant
Etats limites #6, Paysages de Palestine,
2020
Cement on paper
80 x 120 cm

Jean Denant

États limites #4, Paysages de Palestine,

2020

Cement on paper

80 x 120 cm

Jean Denant

Collier, la guerre des pierres II
2022

Cast stone concrete from Palestine,
leather strap
Variable dimensions

JEAN DENANT

(Sète, France, b. 1979)
Lives and works in Sète.

<https://jeandenantstudio.com/>

EDUCATION

2004 DNSEP-Diplôme National Supérieur d'Expression Plastique,
ESBAEcole Supérieure des beaux-arts de Toulouse.
2003 ESBA Krakow.

SOLO SHOWS (Selection)

2022 États limites, RocioSantaCruz, Barcelona
2019 État Limite, Galerie Anne de Villepoix, Paris. 2017
Traversée, RocioSantaCruz, Barcelona.
2017 réminiscence, Galerie Cyrille Putman et Galerie Quatre,
Arles.
2016 Plan B, Galería Anne de Villepoix, Paris.
Plan B, Musée Archéologique Henry Prades, Montpellier Agglo.
Rives, DRAC LR/MP, Montpellier.
2015 Borders, Galería Anne de Villepoix, Paris.
V.R.A.C, Millau, Lozère.
2014 Du temps à l'ouvrage, Centre d'art contemporain, Lieu
commun,
Toulouse.
Entre-Temps, Centre d'Art le Vallon du Villaret, Lozère.
4A4, Musée Paul Valéry, Sète.
2013 Tous Corps D'État, Centre d'art contemporain le Portique,
Le Havre.
DRAFT, Project Room, Galerie Anne de Villepoix, Paris.
Manu tension, Chez Robert.
2010 Echafaudage d'esprit, Vkhutemas Gallery, Moscow
Architectural
Institute, Moscú.
2009 Archéologie Ouvrière, Able Gallery, Berlin.
Les vitrines expérimentales, MRAC, Sérignan.

GROUP SHOWS (Selection)

2021 Recyclage, surcyclage, Villa Datris
Memento, esparce d'art contemporain, Auch
Un autre monde, Galerie Jean Paul Bares, Toulouse, Toulouse.
2019 Fiac project, présenté par la Galerie Anne de Villepoix,
Paris
Setangeles, Show Gallery, Los Angeles 100 Artistes dans
la Ville, Museo Fabre, Montpellier ah l'art?, Mataró art
contemporani, Mataró.
2018 La Traversée, Fondation Carmignac, Porquerolles, France.
Evasion,
L'art sans liberté, MIAM, Sète.
La memoire et l'avenir du passé, Galerie Boisante, Montpellier
Au jour a lendemain, Galerie Quatre, Arles
Vertige Contemporaines, festival 811, Duilhac. 2017 French
Touch, Seul,
Corea del Sur.
2016 Clay Case, Galerie Anne de Villepoix, Paris. Run Run RUn,
Villa Arson, Nice.
L'Épreuve du terrain, Galerie Neuf Centre d'Art Contemporain,
Nancy.
Who cares, Galerie Anne de Villapoix, Paris.
Sculpture en partage, Fondation Raja, Villa Datris, Isle sur la
Sorgue.
2015 Confluence: France, Centre d'art Serasota, Florida.
IN SITU, Prieuré de Serrabona.
ArchiSculpture, Fondation Villa Datris, Isla sur la Sorgues.
Chez Robert, FRAC Franche-Comté.

Post-it, Espace d'Art Contemporain le Portique, le Havre.
2014 Sculpture du Sud, Villa Datris, Isle sur la Sorgue.
Vie de chantier, intervención in situ, Musée de l'Homme, Paris.
2013 Un nouveau départ en quelque sorte, La station, Nice. Un
Patrimoine renouvelé, Palais de la Bourse, Marseille.
2012 Matières grises, Min, Toulouse, Francia.
Athématique, espace brochage express, Paris.
Esto no una historia, Museo de arte contemporáneo de
Maracay,
Venezuela.
Memento, Galería Aréa, Paris, Francia.
2011 Art for life Art for a Living, le LAB'BEL, Barcelona.
2010 Relatives, Villa Camelline, Nice, Francia. / Auto/Portrait,
Jeune
Création, Paris.
Pièces uniques, Qui vive?, Moscow International Biennale for
Young Art,
Moscú.
2009 Jeune Création, Salon d'Art Contemporain, 104, Paris.
ARCO'06, Galería Senda, Madrid.
These are My Favourite Clothes, Boutique Anaïm, Paris.
2005 LOOP Festival + LOOP Fair, Galería Senda, Barcelona.
Moving Images (video screening) in Jump Cut-Nights, SK
Stiftung Kultur, Köln.
Projected Visions, SESC Vila Mariana, Sao Paolo.
Sciences et Technologies, Lille.
Art Paris'07, Galerie Françoise Paviot, Paris.
2004 Vous avez dit bizarre..., Galerie Françoise Paviot, Paris
Photo, Paris. Si jamais un corps étranger, L'Impasse, Paris.
Y se le torció el perfil..., Galería Artificial, Madrid
Dirty Boulevard, (video screening) in Relais d'Etape, Fort du
Bruissin, Francheville, Lyon.
2003 Traces Video, (video screening) in Superperformances, Musée
d'Art Moderne et Contemporain, Strasbourg.
We don't play (invited by PPR), Ménagerie de Verre, Paris.
Documents, Documents, Galerie Françoise Paviot, FIAC 2003,
Paris Petites Fictions, Galerie des Urbanistes, Fougères.
À Mains Nues, Trafic, FRAC Haute-Normandie, Sottevi-Ille-lès-
Rouen.
2002 Deux Temps, Trois Mouvements, Galerie Françoise
Paviot, Paris. Paroles de Fringue Carte Blanche à l'AFAA (video
screening) in PlayTime Video Festival, Newtown, Johannesburg.
ON Trespassing, site specific installation + présentation dans
Archive Inc.
Gallery, Contact Festival, Toronto.
2001 Argument SPIN, Gallery, Contact Festival, Toronto
(Canada)
Le Grand Reservoir, Hôpital du Kremlin-Bicêtre, le Kremlin-
Bicêtre
2000 Paris en 3D, Musée Carnavalet, Paris.
1999 Accademia per l'Europa, Castello di Rivoli, Museo di Arte
Contemporanea, Turin (Italia)

AWARDS AND RESIDENCIES

2020 Nominé pour le prix Villa Medicis

2015 Fondation Schneider Talents Contemporains, Francia
(Nominado / Nominated).

2012 Lauréat du 50 Concours d'Art Contemporain de la CCIMP, Marseille

Mastercard Platinum, Paris (Nominado / Nominated). 2011 Aide individuelle à la création, Drac Languedoc Roussillon. Aide individuelle à la création, Région Languedoc Roussillon.

2010 Prix Arte/Slick, Slick Art Fair, Paris (Nominado / Nominated). Prix

Glocal Rookie Of The Year, Kunstart art Fair Prize, Bolzano Italia
(Nominado / Nominated).

2008 Aide individuelle à la création, Région Languedoc Roussillon. 2006

Aide individuelle à la création, Drac Languedoc Roussillon.

2005 Prix

Jean Claude Reynal de la Fondation de France.

COLECCIONES

Fondation Carmignac.

FRAC Languedoc Roussillon.

Fondation RAJA.

Royaume de Belgique.

Musée Paul Valéry.

Ville de Sète.

Collection Rudy Ricciotti.

Collection IKONE.

Foundation Liedts-Messen.

Collection CCI Marseille Provence. Royaume du Maroc.

Fundació Vila Casas

PUBLIC COMMISSIONS

2021 Laureat 1 % artistique du Metro de Toulouse Station

Labège la

Cadène

2019 Nominé pour le 1 % Artistique, Aulnais Sous Bois. 2018

Sculpture monumentale, Fondation Hélénis, Batiment de Rudy Ricciotti.

Sculpture monumentale, Fondation Carmignac.

Sculpture monumentale, Domaine de Lezigno.

2017 Sculpture monumentale, L'Autre Mer, Fondation Liedts-Meesen.

2016 Ambassade de France de Nairobi (Nominado / Nominated).

2015 Nominé pour le 1 % Artistique, Rivesaltes.

2014 La traversée, commande publique, Sète /Tanger.

2011 Nominé pour le 1 % Artistique du Lycée Gallieni (croquis), Toulouse. 2009 Lauréat commande publique Conseil Général de l'Hérault, Montpellier.

Paris Project Room Archives, Association Marcel Wallace, Paris 2005

Desvelar lo invisible. Videocreación Contemporánea , Consejería de

Cultura y Deportes , Madrid 2005

Attention à la marche (histories de gestes), La Galerie, Noisy-le-Sec, 2005

Argument, SPIN Gallery, 2001

Paris en 3D. De la Stéréoscopie à la réalité virtuelle 1850-2000, Musée

Carnavalet, 2000

Diplômes 99, Énsb-a, 2000

Visage et Expressions. Points de vue Contemporains, Énsb-a, Paris, 1999

Francis Lacloche, "Un voleur de lumière", Paris Photo n°22
Setembre-Octubre 2002 (francès)
Cars and Religion, "Kiss Machine" n°5, tardor 2002, Toronto
(anglès)
Robert Fulford, "Art at every corner", National Post, 9 maig
2002 (Canadà) (anglès)
Desina Van, "Filling up on photography, and the kids are all
right", toronto.com, maig 2002 (anglès)
Michelle Debat, "Mues, les « tombés » du corps", Exporevue
magazine, abril 2002 (www.exporevue.com/magazine/fr/mues.html) (francès)
Carole Sabas, "Vestiaire d'artistes", Depeche
Mode juliol-agost 2000 (francès)

COLLECTIONS

The Hammer Museum (Los Angeles, USA)
Centre Pompidou – Musée National d'Art Moderne (París,
França)
Fonds National d'Art Contemporain (París, França)
Fonds Régionale d'Art Contemporain de Franche-Comté
(Besançon, França)
Fonds Régionale d'Art Contemporain Provence Alpes Côte
d'Azur (Marseille, França)
École Nationale Supérieure des Beaux-Arts (París, França)
Fonds Municipale d'Art de Gentilly (Gentilly, França)
Patronat de Cultura de Mataró (Mataró, Espanya)
Col·lecció Nacional d'Art Contemporani (Barcelona)
Col·lecció Banc de Sabadell

For further information,
please contact:

info@rociosantacruz.com
helena@rociosantacruz.com

+34 936 338 360

+34 679 832 957

www.rociosantacruz.com

Facebook / Instagram

@rociosantacruzart

barcelona
gallery
weekend

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Catalan Institute for
Cultural
Companies

Financiado por
la Unión Europea
NextGenerationEU

Pla de Recuperació,
Transformació i Resiliència